

Հրատարակի յամեն Շաբաթ օր՝ ըստ հարց հարմարի՝
արեւմտե Կ. Ստամբուլ 24
Բամբն միայն կենդանի է 500.

ՈՒՍՈՒՄՈՒ ԸՌՆԵ՛ ԶՈՒՅՐԻ ԵՐԷՆԵՒԿ

Հ Ի Պ Ա Յ Ի Ր

Ե Ր Ը Ը Ը Տ Ե Ը Ն Ը Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն

Հ Ա Ն Դ Ն Ա Պ Ն Ո Ւ Ն Ի Բ Ե Ր Ո Ւ Ր Ը Ը Ը Ն Գ Ի Յ Ծ Լ Ե Ո Տ

Հ Ը Տ Ի Թ Ե 125 Կ Ը Լ Կ Ը Թ Ը 1848 Յ Ի Վ Ե Ր Ի

Ք Ը Գ Ը Ք Ը Կ Ը Ն Ք

Կ Ը Լ Կ Ը Թ Ը

1848

Հ Ա Տ Ա Ս Տ Ը Ն

Ը Յ Ս Ք Ե Զ Ա Ս

Ը Ն Ն Ը Զ Ա Ն Զ

Բ Ա Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն

Ժամն 24, Մարտի 6-ը՝ օր տակաւ գերհաստատան ժամն եւեթ՝ կարգաւանդ զայլ եւս զերկրատաան ժամն :

Տումարագրաց իմպերալ պար ու ցար մաք քննութիւն Համարոյդ՝ աշխատասիրտար յանձն տանու մք դաւաւել լուծ թիւն երկրատաան ժամացք , որ առակի 'ի բաժանդակ կեանս մարդկան՝ յայդի կենցաւոյն , յարեմ հզգնա Տէր գործել և սլահէ , — թիւսկ տե վաղայաւոյք քան զծագումն Մշտաւայ , և գարունի Մրժուայն սկսեալ զիշակութիւն տատաւածատանկ տղււոյ Հայրենեայ , և ցերեկատաաներորդ ժամն , տան դու , ցերեկոյն կենաց՝ անմիջաճատ աշխատեալ՝ 'ի բրեւ և 'ի սորաբարացու ցանի դերկիւն՝ անել ան՝ տալ անելիւ և կապել սրատաւատա տնկոց , տակայն այսու ամենայնի , զոր սրտան էր առնել՝ հաղիւ թէ տարեալ Համարեցաք , և 'ի ծառայից Մղին անդիտանդոյն գանձինս եգեալ՝ ոչ նախանձեցաք ընդ գործարն 'ի մե տատաներորդ ժաման , և ոչ մախացաք ընդ տյն՝ որ

ՆԱԶԱՆԶ տաի քառ տումարագրաց՝ միատաւ կամ երկատաանաւ ժամ երկաւումն Տարւոյն՝ մինագամ 'ի չորս տմին , յորմամ Փետրվար քամն և ինն օր ընթանայ , 'ի անդի երկրատաան աւմար լուծի՝ երկատաան տաւ բրք պակաս են քան զերկրատաան ամիսս Մրեգական , սրք մաճաղոյն տեալ՝ կացուցանեն աւաւր 365 և ժամն 3 : Բաւադարակեալ զերթորական ժամ քրք՝ կացուցանել զմի տաւ , կամ զմի գիշեր , ուրեմն երական նաճանջ պարտի լինել յաւթն տարին միանգամ , զի կացուցեք զամբողջ օր մի , կամ

24 Ժամ

Եւս 6
գիշեր
27 օր

յերկոտասաներորդ- ժամուն : Ոչ արտունջ ըստ ունի կոխեցաք՝ տիրական կամայն սառնակելով այլ զԼեւ զհաւատարութիւնն 'ի բաւականութիւն գրեցաք մեզ : Երկրութեամբ հառակի : ձերութեամբ ամաց : սպիտակութեամբ ալեաց և մշանջեմաւորութեամբ վաստակոց զանձինս նախագահսն ոչ արարաք : այլ ամենեցուն ցաճացաք՝ զի զամենեւեան շահեցուք : զի զամենեւեան 'ի զործ ոնեք յորդորեցուք : զմաւ ածեալ՝ ինչ այդին օտարին չէ . — ինչ փառքն փառք է . — և ինչ՝ չիք օրինակ այնքան հետեւելի՝ որքան է խնարհութեան և անձնութեան թեւանն : Օ մաւ ածեալ՝ թէ և այն իսկ երջանկութիւնն 'ի թըշուառ թիւն փախարկի՝ առանց աղբիւն և ընկերի : Օ մաւ ածեալ՝ թէ և նայն ինքն Լուսին 'ի չար անդր հորովէ՝ առանց հաղորդակցութեան և ընկերական կենաց : Բայց եթէ և 'ի վայնեւից անասի հաւատարութեանն զգիւցիմք՝ դեռ ևս արտունջ ոչ բաւումք : — Կամք Տեսուն՝ օրհնեալ եղեցի : " ասեմք : Բանդի՝ քաջ զիտեմք : եթէ բաւականութիւն մեր Տէր է . քաջ գիտեմք : թէ մաւանգութիւն մեր ազգ է : քաջ գիտեմք : թէ որքան ազգն յառաջանայ 'ի բոլոր արուեստից և մակացութեանց՝ այնքան և մեք երջանիկ ապրիմք : — Ընդէր ապա Հեռ . նախանձ . և առեյալ թիւն 'ի մեզ մշակաց : որոց յայդի Հայրենեայն գործիցեն :

Եթէ մի տուն քանի և լոյ՛ զմիւս տան շինել մատրիւրիցէ ոք՝ երբեք զիւզ կամ քաղաք չեն անստեղծ ոչ կարէ : (Երբեք ընթերցող , աղայեցայ , զի զայդին թողի : և ամեն վերայ խօսեցայ) Ասել արարաւ էր մեզ թէ անդադար զայս ծառ հանելով և դայլ փոխան տնկերով

այդի բնաւ ոչ զօրանայ : Եւ անկանի յայի մեր , վասն այնորիկ զի որովք և տունիք եղբորն բարգաւաճին : մի Կայնարար կենսաւող եղբորն լիցուք : կամ ազակտնիչ այդույ նորա . այլ զանապատք և մեք նմին հանգոյն առնել : եթէ զիտեմք : Իսկ եթէ ոչ զիտեմք՝ ուսցնաք : առաջն ամեն չէ : և ձգնեցունք ծառ ըստ ծառայն և մաւրաւ մաւին հաւաքանել : Այս է ձըշմարիտ մշակութիւն : այս է ձըմարիտ աղատարութիւն : այս է ձըմարիտ կրտակորան և սպաս իրան Լստուծոյ : Եւ յորմամ այսօրինակ մշակեցիս այդի , եթէ մեզ ոչ՝ դուն : որդեաց մնայ այն՝ ժառանգութիւն անկապաւ : Եւ մեք եթէ յատիտ ոչ՝ յանախ գաւանդեք զրաճին մեր : քէթ ընդ գործողս յերկոտասաներորդ ժամուն : և այն շատ է մեզ : Եթէ ապրէք Լստամ մինչ ցոյցօր , և ընդ բոլոր ժամանակն անմեղ և անաբաւ մշակէր զգրական 'ի Հայրասան , և Լստաւած վարձս հատանէր նմա միայն զհաւատարն ընդ վերջինս 'ի մըշակաց իւրոց՝ դեռ ևս վարձ վատաւկոյն համեմատեալ՝ բիւր անգամ առաւելոյր : Եթէ այսու կինք յառայեալ իցիմք 'ի Տէր այդույն՝ ուրբմելեք եմք քան զամենայն մարդիկ : Կայ մաւանտի , զայն նոր Լստայ զայն Լստ Լստ , յորում Լստ արձատուն բարեաց բաղմաւ յաթոս շնորհաց՝ հաւատեցանե նախ Լստային Բարեբաւրաց : և ապա ազգային մշակաց , գիտխարէն երախտեաց և պարտեաց նուցա՝ բիւր անգամ առաւել քան զոր այժմ խորհել և խնդրելն կարիցեն :

Ուրմիս յառաջ և հաւատով ողջունալ զայս Օր շնորհաւոր : և զայս Լստ պատկաւոր : ան անդր յառաջ վարեցուք զընթացս բարեգործութեան մերոյ՝ եղբարք , յառաջ վարեցուք :

ի յիշատակ փոխադրային, որ 'ի ժամանակի դառնութեան այսմիկ՝ դեռ քաղցրութիւն գործէ մեղրութեան հասարակութիւն մայրաքաղաքին ։ Եւ Հայրենասէր իշխանաց քաջալերս տայ՝ մի բնաւ 'ի ջնսն և 'ի խնամն նոցին թերանալ, զարոց կոխին յեա Առաւօտոյ՝ մահ և անմահութիւն իշխանաց իւրեանց ։

ԱՆԳՂԻՆ

Ի անբնայ թղթաբերն և հաս 'ի 25 անցեալ Ղահկոնմբերի՝ առկայծեալ յուսով վերանորոգութեան առինարոյ բառ հրատարակութեան Տայնս յրադրին, բայց յայլուստ ուսանիմք՝ տուն Խնդիշման թէ որական անանկութիւնք անընդհատ պատահին Ղարաւ առնակն զգասնի, և եթէ պըտանիցի և՛ զաշխն անտաննի և 'ի քսանէ ցքսան և հինգ առ հարիւրն ։ Ազեալի կերպարան սոյ եղանակի՝ դադարումն Պիլական սեղանաւորութեան որ թէպէտ և հաստատեցաւ 'ի 1844 ամի յողմութիւն վաճառականաց, բայց իրաք խափանեաց պզնութիւն Սեղանաւորութեան Անդղիոյ ։ Անկմունք տանց յիշատակեաց յայսմ՝ թղթաբերութեան՝ չունին քնչ բողերեկի վաճառատանց կատարեցելոց ընդ Հնդկաստանի, Իրկրագործական և Արաւստական Սեղանաւորութիւնք միայն անկան ։

Համ' Աիւս անուն յրողիւր ասէ՝ թէ զիտումն Սեղանաւորութեան Անդղիոյ՝ էր, ոիրա տալ զհասկըցն 'ի Սեղանաւորաց, որքա՞ս 'ի չղղէ հաստատութեանց և հաւատոյ՝ պինդ պահին զգանձս իւրեանց ։ — Անհնարին է

խոյնի գարման տանել ընդ հանաւր զաւհասութեան դրամոց, բայց մի կամ երկու ամաց չափաւոր աշխատութիւն ընտ գնեցին ։

— Պարլամենտն անտիկուննի փութով բանի յայսմ ամի, վասն 'ի կարդի գնեցայ զՍեղանաւորութիւն Անդղիոյ և զկարիս Խարսեղայ, զոր ոչ կարաց փարտել առաւ հաւնձ տաբույս ։

— Պատերազմ՝ Անթիկոնց ընդ Մեքսիկոնացիս՝ որ ըստ օրէ ճանաւնայ, զհագարապիտէն Սկոտայ տաի, թէ մեծ ծեծով հալածեցաւ 'ի քաղաքէն Մեքսիկոնի, ուստի՝ նա զորաց կարօտի, և պոք՝ դանձուց, որ չկան ։ Պարն Պօլի նոր հարկ հանելոյ հրաման տալ ոչ իշխէ, բայց զմաքս վաճառացն բարեկալ՝ նորանոր զաղանաց դառն բանայ համօրէն * Խանկեաց ։

Բանասիրական

Մտախոսք Բայս, որ նախ ծան 'ի Յիւնիս —

Յայս եղանակ տաբույն՝ Իրկրս կորուսանելով դրազմագոն պեղեցկութիւնն որ յայսքոն ժոտուց հեաէ շքեպադարէին գերեօս նորա, երեկ թափուր և մեծաւոր և նմանիլ կուրէ խանդ աղատեալ մար որ զնկեալ իցէ յամենասիրելի դաւակոյց իւրոց, և անամի ողբալ և աշխարհի, Բայց սակայն և ոչ միանգամայն է վերջացեալ՝ նա յիւրոց ծննդոց, առկաւ ին երեկն ասանկք ասաւ և անդ՝ ընդդէմ սղորել բունութեանց ճմեւան, և 'ի

* Խանկի է Բոս Անթիկոնի երկրանոց, և կոչուիլէ Կալիպոլ, ճէնթալ, որով իշխէ նոսա պիլմապոս Լոսրողոյնոց, Բայս Ենիք 'ի Թուրք Բուրժուս Կալիպոլ լով շարն, ընդամաք, և զիլմապոս՝ առաւել ևս յաջորդէր ուսման ։

ձեռն կանաչութեան իւրեանց՝ խոռել զամբոյութիւնն զտեսարանին։—

Բնականիկ ալմաճաշին թաւածին թովանք թեռն սեռին ընծային կերակուր անոյլ։ Զուէրժաղայարն դարին զաւարճանայ դարգիւն ողբաւ զարեւր ժպկամբ իւրովք։ Եւ անթառամն նոճի կոցուցանէ զճովանի սգաւտերն։ Բաղդին վերադարձան տակաւին սրբորատրի զարմալք խորխուլ ապարանից։ Եւ քամաճէ զցրաւաշունչն հողմով և զմրկին ամենի դոյմամբ։ Սարգիսին ծայկի անպակտա զալալութեամբ՝ և ճեծաղիկն արգէն խիկանաչախոյլ երանգէ զձեռնն մակն։ Բնոյմ։— Բնոյմ քիկ ընդ այլովք բաղդում անկովք տանն գրաւարագեղ գոյն իւրեանց ի մէջ ամենայնի խըստութեան և զանախի և կլիմայի բրնձութեան։ Բնոյմ անենն նորին գեղցնս գրաւալ իմի ախորժ մեղ՝ առն սեղանանիւր յանձին զմշտաւս վայելչութիւնս։ Որոյ միտք իցեն համբարեալ տառապէս։ Եւ որոյ բնութեան թաւածութիւն քաղցր պատճառէ ամենեցուն չորժ զիւրեւ՝ ծարսել խնդութեամբ և զուարճութեամբ։ Օ դեստուն շքեղութիւնք և անչափութիւնք զարդուց։ Որք շտցուցանեն և զիւթեն զիւրեւրիստան և զտակահանն։ Եւ ընդունայն և անցաւոր։ Երանդք՝ որ ընդդէմ մաքառին ծիածանին պայծառութեան սպառն։ Սրբանք երկտառարէն— գեղեցիկութիւն՝ որ ժպտի ամենայն վայելչութեամբ և յարմարութեամբ կերպարանին։ Եւ տառանին առ վայր մի ի շողո արեղանին։ Եւ ոչ ևս երկին։ Բայց առաքինութեանն գեղ անհուն նա յարաժամ։ Սորք՝ որ երկնչի յԱստուծոյ՝ նմանի ծառոյ որ անկեալ ի գնացո ջուրց։ Եւ անինչ աճի հասունանայ՝ սիւնէ և առ

րածուն։ զոտա իւր շաւրճանակի ի ըսց անթառամ զալարութեամբ։ Եւ արտադրէ գիւր պտուղս ի ժամանակի հովանի ամենաղով ընծայէ։ Եւ վատաւ կոքեկ ճանապարհորդն օրհնէ զնա։—

Սիւ քանի սիրելի է մարմն սիրապէս բարեպաշտ։ Օ արդք նորին են ի ներքս։ Եւ առաքինութիւն նորին փայլէ ի լոյս հանդերձ զեղով ոչ տառելով ի փոխ ի յարաւարին և ի պտտահան ժողովանց անախ բաղախ։ Սրբիկք ձախորդութեան ինչպէտեւ շարժեցեն։ Եւ անայն ոչ երբէք կարեն յաղթահարել զնա։ Թեպէտեւ վայրիկ մի նկուն եղեալ։ Եւ արեւան ճաւառ նորս փութով ամբառնայ գեր ի վերայ մրկին։ Եւ թէ զժրագգութիւն աղտաւցուցանէ զհորիւն նորս։ Եւ աղքատութիւն խոժոռալ ինչունայնոյ։ Եւ նա։ Եւ անախ զօրհեալ է նա զանձուք՝ զորս հարստութիւն ոչ կարէ զնել։— զոէր Բոտուծոյ։ Եւ արեւ իւր ժաւաց։ Եւ զանթմար զայս փառաւոր իմն անմահութեան։—

Եւս մտածութիւն առաջնորդէ տանէ զնա ի խորհալք և յերեսալքութիւն ծերունապարզ ամն ուրումն բարեբաղդի։ Սր ի մմեան կենաց իւրոյ՝ նմանութիւն բերն ուրն կոյն այնոցիկ օրք յերանակին յայն միկ տակաւին պահեն զկանաչութիւն իւրեանց։— Սրանի փութորկաց բաղախ չէ արեւուք ընդդէմ ոգորեալ նորս անդրդուութեամբ։ Բունի սիրելի առարկայք սրտաւուչք՝ ոչ թարշամալ թոթախեցան առաջի աչաց նորս։ Կրոյ զեռ նա։ Սինչ զեռ բազու մք ի ժամանակակցաց իւրոյ՝ մածան ընդ հող լուրթեան։ Եւ զհաճամբոյք զուարթութիւն իմն տակաւին իսողայ յայտո նորուն։ Թեպէտեւ և կնձոտալ իցէ ճակատ նորս։ Եւ բուն բաղալ ժամանակին

դրոշմէ դաճեալսն զգէմն : և խախտէ
գաւարիւրն : ասաք ինտութիւնք նորին
փոխաբերինն կողուտեալ զօրութեանն,
կեայ յերասին 'ի ծնունդս իւր . և
զխառութիւն : Կատարելութիւն և փոր-
ձառութիւն նորին : պահպանին իբրեւ
օրինակ ընտիր՝ առ յօրդիս օրդւոց
նորին :

Թուրգ.

[1. ԱՐԴԱՆԵՍԵՆ :

ԴԻ ՏԱՐԻՈՅՍ

Ն Յ

Այս ամ' նահանջ թող պարնի :
Լոկ իւր անտ ամբ հոյսիլ :
Այլ դու քննիք Հայտագի :
Ձանն ուսմանց պարագիլ :

Թող ընդրոց պատւանց :
Արք հն խրճիկէր պոշտանց :
Թե ամ' նահանջ հայտագի :
Արհցէ քորոց քոց ձեռաց :

Այդ յիմարաց է հաւատ ,
Դոյլ որնո, խրքումատ ,
Դու թէ լիցիս մըրալուն ,
Յաջողէ քեզ ԵՀՈԿԱՅՆ :

Ձի վայթ է քիչ ընդ ջրջան :
Թե կարծ իցէ . թէ երկայն ,
Որայն կարճեն լիցա թո ,
Չունենլ բամբաս 'ի բերան :

Ձի և նորանքն սոյ չեղ գարծ :
Թե ընթեռնուս աստապարծ :
Թե հան ըզհանգ վատտակոց ,
Բաժ բարիք կան վախաւարծ :

Տամ քեզ գիտատ ոյլ բարի :
'ի տարիկի' Դո և Յի -
Թե' Աստուծոյ լեր հանց ,
Ըստ նախահօր մեր Դոյն :

Դա և Դո քեզ զայ գու շոկ :
Կապորցւոյ քաղաքին .
Յի' Յիտուսին օրինակ ,
Ոչ կոխեցաւ ըզփայտեն :

Այսպէս թէ դու բարեկամ ,
'Բոյդ հաւատար փրկու թեան .
Անշուշտ ունիս պատենլ
Շնորհաւոր քեզ այս ամ' :

Պիկոք կնոց այս ամ' դու իմ Հնոյ .
Որպես Հոյն ընդ գէմ ԲԼԼոյ ,
Թե' ոչ բարեւօք պըտակիս' :
Իմ զորչ մօրուս քեզ ընծայ :

Խ . Ա . Թ .

ԵՐԻ ՊԱՆԴԻՏԻ

Սէւք անուշակ' մինչ անցածես
'ի յարեւելոյ յարեւմեց ,
Քի՛մ Հայրենեաց առեալ անցես
Ձգովարար հոտ անուշից :

Տնէք ինձ շնչիլ' մինչ շնչառեմ ,
Քանայլ թուրուսն զուարթարար :
Պարօտ արիւ խանդակաթ հմ
Աս իմն առնն , առ իմն մայր :

Այլ թէ երբեք չափուցի
Յի՛մ անկարցն վերադառնալ ,
Եւ իմ անբարդ առաք Հասցի
'ի պանդուխտ յաջեարճ մահունալ :

Թող քոք լիցի' Սէւք անուշակ :
Մտերմականն տիտուր պաշտոն :
Տանել զի՛մ արտարեկ նուագ
Աս իմն մայր , առ իմն առնն :

Թ . Խ . Ա .

ՀԱՐՑ

Է՛ դօրն 'ի բուն , Ճգո՞ւնն ժող ,
Խոյս յարես խոր 'ի սոր ,
Եւ պիկչի՛ր բոխունակ ,
Տալես միմունջ այդ տիտուր :

ՊԱՏԵՍԻԱՆ

Ձի սոց զանն օրինակ ,
'Բեւ որ խորհաւ 'ի բուն խոր ,

Թե՛ն գիշերն է այս քո հիմնը .
Իսկ աշխարհն՝ ծով մահաւ շուր՝

Ուր թե՛ յաղօթս առ ի ցարդ ,
Զհետս Զպառնց համահոյժ ,
Կարողարոյցն Արեգակն՝
Կախ թե՛ լանայ զերես իւր :

1. Եւ ծաւալէ տնու շաղ
Յօր քո պայծաւ : Տարի նօր .
Որ անցերեկ և անցալդ՝
Առաւօտն ի վառս Հօր :

Մ. Ի. Թ.

— Որովհետեւ այսպէս որժանոս-
ցաք կատարել զախուր տարեմուս-
մեր . վարանորոյ թարգմանեմք առաւ-
նօր և զՎասնականութեան Պարոն Պ. Ե.
Լաւաբայ Պաղկեցուց՝ գրեալ ի
կնեւէ պատկերին Կատարինեայ Ա.
Յ. Արդարեանց վաղամեակի Օրիոր-
դին՝ օրինակ դոյս :

ՅՈՒ Ա. Յ. ԱՅԳԱՐ

ՅՈՐ ՄԵՀԱՆՈՒ ԿԱՏԱՐԻՆԵԱՅ ՍԻՐԵԼԻՈՅ .

ՅԱՅՍ օր ողբոյ՝ յոր տրտաւաւաց՝ յոր հոգոյ՝
Լոյ հոն նօր քո՝ պէւր պիտանիս Կատարան ,
Որ ուզէս քոյ Հար ի մեղաց իրպաւածոց .
Բուռն ըրգով թարշամացար ծաղիկ , ահ :

Այլ հէ՛ ի լուր հնէ՛ ծայն սուր . Բարեկամ՝
Որ զբարի տրժուածիդէր յարակոյ .
Տոյց քեզ աղ ըղձի շատի պահապան .
Որ զԳԻՏԻՒ ի վէս հարդար ԵՆՈՎԸԱ :

Ընք հափաւցան . Զախարս ի պող մաւրցան .
Բայց յարապարտս քեզ պաշտարան մարմարեայ ,
Ատենութեան թշուառութեան մահաւորան՝
Յուշ բերէ : յեւշ . համայն Համարար Հօր նօրա :

Յորժամ գարուն կենայ վերջին ի կտ հաս ,
Մայր յարտաւառ ըրտնոյ դասեր մայթեր՝ ահ .
Սահայն աւաղ . զի Կիսին յայն ո՛չ ժպտոյ .
Ինչու ի միտունք Բարեկամին ԱՆԼԻՂԱՅ :

Թարգմանեալ ի Գաղղէականէն
Մ. Գ. Թումանյանց

ՄԱՆՈՒԿ ՕՐՈՐԵՐԵԱՆ

ԱՆԻԱՄ

ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ

ԱԶԽՈՒԱՐՈՅՆ աղետից նահանջ
տմիս համարիմք և զստրաժամ օր-
հաս մահու Պարոն Մանուկի Օ-
րարանն՝ Կոր Ջուղայեցոյ՝ ի 29
անցեայ Ղահանքեր տմայ . յերկ-
րորդ ժամու զինի միջոցէին . ի հա-
սակի իբրեւ երեսուն և վեց ամաց .
որ զամենայն Րնտանի և զհարե-
կամս նորա ի թախս թախճութեան
համակեաց :

Վստու սա ի Կոր Ջուղա՝
յամի Տեառն 1815 . և ի տիս ման-
կութեան հասակի բաժանեալ յիւ-
րոց ծնողաց՝ տնու ի Մալբոսս ընդ

Հովանեաւ Ղահանքերու Տան Սո-
մանց : Օղդ ընդ կատարելու-
թեան դրաւարական տամանց՝ յան-
ձին ծաղկեցոյց սու և զնամաս հա-
ճոյականութեան վարաց՝ ծաղա-
զայն բարեպաշտութեամբ պատկերալ .
Օ ամն ինչ վաճառականութեամբ
ի Մանիլա անցուցեալ՝ հմուտացա-
րարացոյ Սպանեացոյ և եկեալ ի
Կալկաթա՝ ամուսնացաւ ընդ Պառ-
ուելի (Օրիորդին իշխանայ պատեր
Պարոն Մէլքսեմոյ Մանուկեան ,
յորմէ երեք ուստերու , և զպարիկ
մի յաւել Աստուած յողդ իւր և
յեկեղեցի :

Առաջնագիր Անդամ հանդիսո-
ցաւ սա և Արարատեան Րնկերու-
թեան ի Կալկաթա — բայց դի-
տելով չափ՝ թէ՛ իրքան ծանրու-

մեան 'ի ներքոյ էր գործն, և թի-
ն համառ Տպարանին ոչ բաւէր ծան-
րութեան ծախսոյն, յօրինեաց զԱ-
զօթմանացն 'ի Պատարագ Բարձ-
րելոյն և ազագրեաց զայն լի վար-
ձով, զորս դրելէ՛ք բոլորովն ձրի
բաժանեաց տղղին թի տա՛ և թէ
'ի Չուդա :

Արարեալ և առնէր իսկ բազումն
և տխուհեալ առ 'ի սատար գրա-
կանութեան Ազղիս՝ եթէ երկու-
րեալ էին կեանքն : Բայց աւանդ,
զի սակաւ օրեայ Հիւանդութեամբ
Արարանի կամ դեղնութեան վերա-
ցեայ 'ի մէնջ՝ թող միղ տխորի-
նակ ողբալ՝ վննքն և զնորհուրդս
բարիս ի ր :

Տխուր տարեկան հարգեաց Ի-
կեղեցւոյ մերով՝ սրբոյ անակնու-
նի ի օրհաս երկուց յերեւելի գոր-
ծակացոց նորս՝ Պարոն Վրիգորի
Աբգարեան և Պարոն Մանուկի
Օրաբեան : Տխուր տարեկան
հարգեաց նոր Չուդայ, զի գրե-
թէ սխնքն Հայրենասիրութեան
տնիւն : Վրիգոր Աբգարեան և
Մանուկ Օրաբեան փութով մն-
ւանալի անձինք չեն : Վարք ժա-
մանակաց անդուլ Համբաւեն գա-
ւաքինութիւնս նոցա, և երկնք
'ի վերոստ քաղցրութեամբ պա-
տասխանեն :

Օտմա չորս անգրադար տշխառ
եղեալ՝ շարժանացաք յաւերալ
զոք յԱրարատեան (Ներկութիւն
թակ այժմ յերեւելի և 'ի գործու-
նեայ յԱնգամոյ Հատեալ՝ խնդա-
նամք զհեղութիւն տնքութիւն, Առ-
տուծոյ միջոյն տպատան մնամք,
Հանգեալ Պարոն Մանուկ Օրա-
բեան, այլ ոչ Հանգ չի 'ի Մանուկ

Արգասէր՝՝ արտասոււնաւ մար-
գարաւոր Հիւսել աշուհեան զե-
րախտեացն :

Ահայեցով գերօրինակ բարե-
պաշտութեան, Ատաւածասիրու-
թեան ասեմք՝ և սպասիրութեան,
ազօթս աննեմք առ Ատաւած-
Սուրբ Հոգւով մխիթարել զսիր-
տըս Պատուելի Առանկեայ և բա-
րեկամաց նորս, և փոխանակ Հօ-
րն՝ զորդ եակս նորս շնորհել աղ-
գին 'ի մխիթարութիւն՝ ամէն :

Յայսպէս ժամանեալ ընկալաք
'ի արամակից Իսքօրի մերմէ՛ զհե-
տաքայ սրտառաչ սղբերգութիւնդ,
զոր և՛ տխուր պարտաւորութեամբ
Հրատարակեմք :

ԱՅՔԱՆՈՒԿ ԶՕՐԱՆ

Մտերման շիրտ հաւեր :

Հանգիւր Մանուկ - Հանգիւր անգրոր
Պարտաւոր են չեզ սիրտ մեր սրտուր .
(Թո՛ղ՝ զամբարան Յիշատակիդ
Լէջի մեր սիրտ — մեր : Խոց 'ի խոր :

Եւ. մինչ յ'չիմք զմերկիս՝
Ո՛չ մնասցաք քեզ Մանուկ .
Ընդ սրկեցեալ Արտասուհիս
Լոցցաւք 'տոյնակս զգրոյ Հերթմ :

Ընդք քաղցրիկ՝ ոչ հարժէի,
Թե ինձ զգրէն գրել Հարցի .
Այլ չե այդոյն իմ բարե եղն .
Խոցիլ 'ի սիրտ՝ որ տղէն լի :

Օ՛ն - զ'ն ուրնն՝ արտասոււթոր .
ԶԱրքայն մողթիմք առտաւ Ընդհաց .
Աննի զքեզ ժառանգաւոր
Արքայութեան իւրաւ՝ փառաց :

Թ. Խ. Ա.

ՏՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐ

ՄԱՆ

Հանգեալ 'ի 29 յեկտ. Պարոն Մանուկ Զօ-
րաբեան 'ի Հատկի 36 ամաց :

Ի ՏԳՐԱՆԻ ԱՐԿԱՅԱՆ ԲԱՆԴԱԿԱՆՈՒՆ
Ս. Ի. Թաւրիգեանի վերստեան :